

POCZAROWAĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować); oba a jasne.

inf poczarować. ◇ [praet 3 sg m poczarował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Odprawić czary nad wieloma; zazarować wielu [kogo, co]: [O łzaleniu Gálátowie/ kto to was poczarował/ że nie iestefcie połufzni prawdy GilPos 168.]

Przen: Złośliwie o kropieniu święconą wodą: W łobokę [!] wielką ognia y wody náfwięćić/ było tym kropić/ y wšytki kąty w domu poczarować/ tho też rzecz pilna. RejPos 225v.

Formacje współrdzenne cf CZAROWAĆ.

Cf [POCZAROWANY]

AL